

Dictamen en relació amb la consulta formulada pel delegat de protecció de dades d'un ajuntament sobre les sol·licituds d'accés a sentències.

Es presenta davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades una consulta del delegat de protecció de dades (DPD) d'un ajuntament en la qual planteja diferents qüestions sobre les sol·licituds d'accés a sentències per part de ciutadans i de regidors municipals.

El DPD exposa que davant les diferents sol·licituds d'informació, tant de particulars com de regidors, sobre sentències en les quals es veuen afectats tant l'Ajuntament com particulars, sol·licita un dictamen jurídic sobre els punts següents:

“- L'obligació o no d'anonimitzar les dades de les professionals que intervenen en el procés com procuradors, advocats, secretari i jutges, a més de les parts, quan es sol·licita una sentència.

- L'obligació d'anonimitzar el document i els criteris per ponderar si es denega o no el dret de informació, concretament si existeix la obligació de lliurar sentència quan es qüestionable l'interès del document o la finalitat de fiscalització d'un Regidor quan realitza la sol·licitud, però no hi ha dades sensibles, es donen anonimitzades i es dona trasllat als possibles particulars afectats que no manifesten la seva oposició

- Entenent que la sentència es un document públic, i en el cas que no sigui rellevant, es pot respondre que les vies per assolir aquesta informació son altres com accedir a bases de dades jurídiques. Però per altra banda, les pròpies sentències fan al·lusions a la normativa actual per prohibir la comunicació d'un document catalogat de reservat.”

Analitzada la consulta que no s'acompanya d'altra documentació, d'acord amb l'informe de l'Assessoria Jurídica emeto el dictamen següent:

I

(...)

II

El Reglament (UE) 2016/679, del Parlament i del Consell Europeu, de 27 d'abril de 2016, General de Protecció de Dades (en endavant, RGPD), defineix el tractament de dades com *“cualquiera operación o conjunto de operaciones realizadas sobre datos personales o conjuntos de datos personales, ya sea por procedimientos automatizados o no, como la recogida, registro, organización, estructuración, conservación, adaptación, modificación, extracción, consulta, utilización, comunicación por transmisión, difusión o cualquier otra forma de habilitación de acceso, cotejo o interconexión, limitación, supresión o destrucción”* (article 4.2).

L'RGPD estableix que tot tractament de dades personals ha de ser lícit, lleial i transparent (article 5.1.a)).

L'article 6.1 de l'RGPD regula les bases jurídiques en les que pot fonamentar-se el tractament de dades personals. En concret, l'apartat c) disposa que el tractament serà lícit si *"es necesario para el cumplimiento de una obligación legal aplicable al responsable del tratamiento"*.

L'article 6.3 de l'RGPD estableix que la base del tractament indicat en aquest article 6.1.c) ha d'estar establerta pel Dret de la Unió europea o pel dret dels Estats membres que s'apliqui al responsable del tractament.

La remissió a la base legítima establerta conforme el dret intern dels Estats membres a què fa referència aquest article requereix que la norma de desenvolupament, en tractar-se la protecció de dades personals d'un dret fonamental, tingui rang de llei (article 53 CE), tal com ha vingut a reconèixer l'article 8 de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (en endavant, LOPDGDD).

En el cas que ens ocupa la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTC), regula i garanteix la transparència de l'activitat pública i del dret d'accés de les persones a la informació i la documentació públiques.

L'article 2.b) de l'LTC defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*. En aquest sentit el Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública (RLTC) especifica que *"la informació pública objecte del dret d'accés inclou tota la informació, qualsevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions."*

Les sentències dels Jutjats i Tribunals a què fa referència la consulta, i en general qualsevol resolució judicial, tot i no ser informació elaborada per l'Ajuntament, serà informació pública d'acord amb la definició de l'article 2.b) de LTC, en la mesura que es tracti d'informació que estigui en poder de l'Ajuntament per haver intervingut com a part en els processos judicials corresponents, i, amb independència del seu grau de rellevància pública, estarà sotmesa al dret d'accés previst a l'LTC.

Respecte de la informació pública l'article 18 de l'LTC, estableix que *"les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"* (apartat 1).

Ara bé, el dret d'accés que regula l'LTC no és un dret il·limitat sinó que d'acord amb l'article 20 i següents de l'LTC, aquest dret pot ser denegat o restringit per les causes expressament establertes a les lleis, en concret els articles 23 i 24 de l'LTC regulen els límits a l'accés a la informació pública quan la informació a la que es vol accedir conté dades personals.

III

Per tal de donar resposta a la primera de les qüestions sobre la que es demana el pronunciament d'aquesta Autoritat en relació amb la necessitat d'anonimitzar en les sentències, les dades dels professionals que intervenen en el procés com procuradors, advocats, secretaris i jutges, a més de les parts i els criteris de ponderació aplicables, s'analitza en primer lloc el règim general aplicable a les sol·licituds d'accés a informació que contingui dades personals efectuades per qualsevol ciutadà d'acord amb el règim establert per l'LTC.

Cal fer avinent que les sentències poden contenir a més de les dades de les parts en litigi, i les dades dels jutges o magistrats, lletrats i procuradors, a que fa referència la consulta, dades d'altres terceres persones així com dades que directament o indirecta permetin identificar els empleats públics o càrrecs públics que hagin intervingut en el procediment administratiu del que porti causa la sentència.

D'entrada, segons disposa l'article 23 de l'LTC les sol·licituds d'accés a la informació han de ser denegades si *“la informació a la que es vol accedir conté dades personals especialment protegides, com ara les relatives a la ideologia, l'afiliació sindical, la religió, les creences, l'origen racial, la salut i la vida sexual, i també les relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives que no comportin amonestació pública a l'infractor, llevat que l'afectat hi consenti expressament per mitjà d'un escrit que ha d'acompanyar la sol·licitud”*.

Caldrà tenir en compte la matèria sobre la que es sol·liciten les sentències, per determinar si les dades personals contingudes en les mateixes poden tenir la consideració de categories especials de dades en els termes de l'article 23 LTC. En els casos que sigui així, la normativa de transparència estableix que cal denegar l'accés a la informació. Ara bé, de del punt de vista del dret a la protecció de dades no ha d'haver cap problema en facilitar aquesta informació prèvia anonimització de les dades personals.

Respecte de la informació que permeti identificar els empleats públics o càrrecs públics que han intervingut en el procediment administratiu del que porti causa la sentència, s'ha de tenir en consideració que d'acord amb l'article 24.1 de l'LTC s'ha de donar accés a la informació pública si es tracta d'informació directament relacionada amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració que contingui dades personals merament identificatives llevat que, excepcionalment, en el cas concret hagi de prevaler la protecció de dades personals o altres drets constitucionalment protegits.

En aquest sentit, l'article 70.2 de l'RLTC concreta què s'entén per dades personals merament identificatives en els termes següents:

“Als efectes del que preveu l'article 24.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, són dades personals merament identificatives les consistents en el nom i cognoms, el càrrec o lloc ocupat, cos i escala, les funcions desenvolupades i el telèfon i les adreces, postal i electrònica, de contacte professional, referides al personal al servei de les administracions públiques, alts càrrecs i personal directiu del sector públic de les administracions públiques.

En els casos en els quals la publicació o l'accés a un document administratiu requereixi la identificació de l'autor, s'han d'eliminar, especialment, les dades de localització, el número del document nacional d'identitat o document equivalent i la signatura manuscrita.

Si la signatura és electrònica, s'ha de publicar el document signat electrònicament de manera que no es pugui accedir a les propietats del certificat electrònic emprat per a la signatura.

Les dades de localització s'han de suprimir en el cas que no es tracti de les dades merament identificatives de l'autor en la seva condició de càrrec o personal al servei de les administracions públiques.”

En conseqüència, si, eventualment, en les sentències apareguessin recollides les dades identificatives d'empleats públics o càrrecs que hagin intervingut en el procediment del que porti causa la sentència es podria donar accés a aquesta informació i per tant no seria necessària l'anonimització d'aquestes dades.

Respecte de la resta d'informació que no tingui la consideració de categories especials de dades en els termes de l'article 23 de LTC que pugui contenir la sentència sol·licitada caldrà efectuar una ponderació raonada entre l'interès públic en la divulgació de la informació i els drets de les persones afectades tenint en compte, entre d'altres les circumstàncies previstes a l'article 24.2 de LTC, següents:

- a) El temps transcorregut.*
- b) La finalitat de l'accés, especialment si té una finalitat històrica, estadística o científica, i les garanties que s'ofereixin.*
- c) El fet que es tracti de dades relatives a menors d'edat.*
- d) El fet que pugui afectar la seguretat de les persones.*

En el mateix sentit l'article 15.3 de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, estableix:

“Cuando la información solicitada no contuviera datos especialmente protegidos, el órgano al que se dirija la solicitud concederá el acceso previa ponderación suficientemente razonada del interés público en la divulgación de la información y los derechos de los afectados cuyos datos aparezcan en la información solicitada, en particular su derecho fundamental a la protección de datos de carácter personal.

Para la realización de la citada ponderación, dicho órgano tomará particularmente en consideración los siguientes criterios:

- a) El menor perjuicio a los afectados derivado del transcurso de los plazos establecidos en el artículo 57 de la Ley 16/1985, de 25 de junio, del Patrimonio Histórico Español.*

b) La justificación por los solicitantes de su petición en el ejercicio de un derecho o el hecho de que tengan la condición de investigadores y motiven el acceso en fines históricos, científicos o estadísticos.

c) El menor perjuicio de los derechos de los afectados en caso de que los documentos únicamente contuviesen datos de carácter meramente identificativo de aquéllos.

d) La mayor garantía de los derechos de los afectados en caso de que los datos contenidos en el documento puedan afectar a su intimidad o a su seguridad, o se refieran a menores de edad.”

Escau fer, per tant, una ponderació entre els danys que es podrien causar en el dret a la protecció de dades dels titulars que consten en la informació sol·licitada en el cas que es doni accés, i els beneficis que per a l'interès públic es poden derivar de donar accés a aquesta informació a la persona que la sol·licita, atenent als criteris esmentats, entre els quals té especial rellevància el de la finalitat de l'accés.

En la ponderació de drets en joc pel que fa a les dades de nom i cognoms dels magistrats i jutges, cal tenir en consideració que tant a la Constitució Espanyola (art. 120) como a la Llei Orgànica del Poder Judicial (art. 232.1) es recull el principi general de la publicitat de les actuacions judicials.

El mateix preàmbul de la Llei Orgànica del Poder Judicial (LOPJ) posa de manifest que “*el sistema básico de ingreso en la carrera judicial sigue siendo el de oposición libre entre licenciados en Derecho, completada por la aprobación de un curso en el centro de estudios judiciales y con las prácticas en un órgano jurisdiccional*” i així mateix que “*la regulación de la carrera judicial se realiza bajo el criterio básico de su homologación con las normas comunes que rigen el resto de los funcionarios públicos, manteniendo tan solo aquellas peculiaridades que se derivan de su específica función*”.

A més la informació sobre els jutges i magistrats és pública ja que els nomenaments dels membres de la carrera judicial per a un òrgan judicial apareixen al Butlletí Oficial de l'Estat (l'article 319 de l'LOPJ estableix que el nomenament de jutges i magistrats és objecte de publicitat en el BOE).

De fet, el Consell General del Poder Judicial disposa, a la seva pàgina web d'un directori públic on es poden consultar els noms dels Jutges o magistrats de cadascun dels jutjats existents.

Aquests criteris s'han de valorar juntament amb el criteri de la finalitat de l'accés que, a manca d'una finalitat específica que pugui constar en la sol·licitud d'accés, serà aplicable la finalitat de la pròpia llei de transparència que no és altre que establir un sistema de relació entre les persones i l'Administració pública i els altres subjectes obligats, fonamentat en el coneixement de l'activitat pública, la incentivació de la participació ciutadana, la millora de la qualitat de la informació pública i de la gestió administrativa i la garantia del retiment de comptes i de la responsabilitat en la gestió pública.

Des d'aquest punt de vista, el dret dels ciutadans a poder identificar i controlar l'acció de la justícia a través de les persones encarregades de la seva aplicació, posen de manifest que en la

ponderació dels diferents drets i interessos en joc, no es produeix un especial perjudici a la privacitat de les persones afectades, quines dades consten en les sentències com a conseqüència de les funcions que desenvolupen com a membres del poder judicial, el coneixement dels quals pot servir a les finalitats de control i transparència de l'activitat pública i per tant, ha de prevaldre, en aquest cas, el dret d'accés a les dades identificatives d'aquests. En aquest sentit, el coneixement de l'autor de la resolució judicial, permet conèixer no només la intervenció d'un determinat jutge o magistrat en un assumpte o un conjunt d'assumptes, sinó que pot ser d'utilitat també a efectes de poder conèixer o comparar el seguiment d'una determinada línia jurisprudencial.

Un criteri semblant es podria seguir en relació amb els secretaris judicials a que fa referència la consulta (actuals Lletrats de l'Administració de Justícia) els quals, d'acord amb l'article 442 de la Llei Orgànica del Poder Judicial *"serán seleccionados mediante convocatoria del Ministerio de Justicia, a través de los sistemas de oposición, que será el sistema ordinario de ingreso, o de concurso-oposición libre, que tendrá carácter excepcional y en el que las pruebas de conocimiento tendrán un contenido análogo a las de la oposición libre. Ambos procedimientos deberán garantizar, en todo caso, los principios de igualdad, mérito, capacidad y también de publicidad, en la forma en que dispone esta ley orgánica y las disposiciones reglamentarias que la desarrollen"*. Per tant, les dades identificatives d'aquests funcionaris, en el cas que siguin recollides en la sentència, podran ser comunicades sense necessitat d'anonimització.

Per contra, pel que fa als advocats i procuradors que hagin pogut intervenir en el procediment judicial i per tant constin en la sentència, no sembla que des del punt de vista del control de l'administració sigui rellevant revelar la informació sobre la seva identitat i, en principi, a manca d'una finalitat específica que en pogués justificar l'accés caldria anonimitzar aquesta informació.

IV

Pel que fa a les dades personals de les parts en el procés, i també d'altres terceres persones que puguin aparèixer a les sentències, cal tenir en consideració que l'RGPD estén el seu àmbit de protecció a les dades personals enteses com tota informació sobre una persona física identificada o identificable, i considera persona física identificable *"toda persona cuya identidad pueda determinarse, directa o indirectamente, en particular mediante un identificador, como por ejemplo un nombre, un número de identificación, datos de localización, un identificador en línea o uno o varios elementos propios de la identidad física, fisiológica, genética psíquica, económica, cultural o social de dicha persona "* (article 4.1 de l'RGPD).

Per tant, queden excloses d'aquest àmbit de protecció les dades de les persones jurídiques, tal i com especifica el mateix RGPD, en establir que *"la protección otorgada por el presente Reglamento debe aplicarse a las personas físicas, independientemente de su nacionalidad o de su lugar de residencia, en relación con el tratamiento de sus datos personales. El presente Reglamento no regula el tratamiento de datos personales relativos a personas jurídicas y en particular a empresas constituidas como personas jurídicas, incluido el nombre y la forma de la persona jurídica y sus datos de contacto."* (Considerant 14).

En aquest cas el principal element a tenir en consideració a l'hora de fer la ponderació que exigeix l'article 24.2 LTC és que la regulació continguda en la normativa judicial ja estableix que l'accés al text de les sentències únicament es pot efectuar amb la prèvia anonimització de les dades personals. Així, la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, a l'article 235 bis, estableix que *“el acceso al texto de las sentencias, o a determinados extremos de las mismas, o a otras resoluciones dictadas en el seno del proceso, sólo podrá llevarse a cabo **previa disociación de los datos de carácter personal que los mismos contuvieran** y con pleno respeto al derecho a la intimidad, a los derechos de las personas que requieran un especial deber de tutela o a la garantía del anonimato de las víctimas o perjudicados, cuando proceda”*.

Les excepcions a aquesta norma venen recollides a l'article 235 ter de la Llei Orgànica del Poder Judicial, que preveu:

“1. Es público el acceso a los datos personales contenidos en los fallos de las sentencias firmes condenatorias, cuando se hubieren dictado en virtud de los delitos previstos en los siguientes artículos:

a) Los artículos 305, 305 bis y 306 de la Ley Orgánica 10/1995, de 23 de noviembre, del Código Penal.

b) Los artículos 257 y 258 de la Ley Orgánica 10/1995, de 23 de noviembre, del Código Penal, cuando el acreedor defraudado hubiese sido la Hacienda Pública.

c) El artículo 2 de la Ley Orgánica 12/1995, de 12 de diciembre, de Represión del Contrabando, siempre que exista un perjuicio para la Hacienda Pública estatal o de la Unión Europea.

(...)”

Així mateix, cal tenir en consideració que la mateixa LTC considera que determinades decisions judicials poden tenir rellevància pública i per aquest motiu en preveu la publicació. Així, dintre de les obligacions de publicitat activa l'article 10.1.h) LTC requereix a les administracions a fer públiques *“Les resolucions administratives i judicials que puguin tenir rellevància pública i les resolucions judicials definitives que afectin les persones obligades al compliment d'aquesta llei i dels projectes de reglament.”* Ara bé, l'apartat 3 del mateix article 10 de l'LTC estableix que *“la informació no ha d'incloure dades o referències personals”*. Es a dir la publicació de les resolucions judicials amb transcendència pública s'ha de fer de manera anonimitzada.

Per tal de facilitar elements que les administracions públiques puguin tenir en consideració per tal de determinar quan es pot entendre que les resolucions judicials tenen rellevància pública, l'article 40 del RLTC estableix:

“1. Als efectes de la lletra h) de l'article 10.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, per valorar l'existència de la rellevància pública de les resolucions administratives i judicials, les administracions públiques han de tenir en consideració, entre d'altres:

a) el valor, el volum i la quantitat dels béns o serveis afectats o potencialment afectats;

b) l'afectació a la vigència o interpretació de les disposicions de caràcter general;

c) la incidència sobre qualsevol dels béns jurídics i les matèries referits als articles 36 a 38 d'aquest decret;

d) l'establiment d'un canvi o una novetat en la doctrina jurídica precedent;

e) l'afectació o interès de la ciutadania en general, més enllà de l'afectació o interès de les parts implicades directament en el procediment o procés, i

f) la incidència en matèries en relació amb les quals l'ordenament jurídic preveu l'acció pública, entre d'altres.

2. S'han d'entendre per resolucions judicials definitives que afecten les persones obligades al compliment de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, les sentències judicials fermes dictades per qualsevol òrgan jurisdiccional i que tinguin per objecte el compliment o l'incompliment de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, per part de les persones responsables.

3. A aquests efectes, s'ha de publicar un resum o extracte del contingut d'aquestes resolucions administratives i judicials, així com un enllaç al text íntegre.

4. La publicació s'ha d'efectuar amb l'anonimització prèvia de la informació sobre les persones físiques.

D'acord amb això, amb caràcter general es pot concloure que des del punt de vista del dret a la protecció de dades, resulta exigible l'anonimització prèvia de les sentències pel que fa a les parts litigants que siguin persones físiques i de terceres persones que hi puguin constar .

Ara bé, no es pot descartar que en algun supòsit concret en què per la situació personal de la persona sol·licitant de la informació, atesa la seva condició de persona interessada o altres interessos esgrimits en la seva petició, es pugui justificar l'accés a la informació personal continguda en la sentència. En aquests supòsits caldria donar trasllat de la sol·licitud als tercers afectats d'acord amb el que preveu l'article 31 de LTC segons el qual: *“Si la sol·licitud d'informació pública pot afectar drets o interessos de tercers, d'acord amb el que estableix aquesta llei, en el cas que els possibles afectats estiguin identificats o siguin fàcilment identificables se'ls ha de donar trasllat de la sol·licitud, i tenen un termini de deu dies per a presentar al·legacions si aquestes poden resultar determinants del sentit de la resolució.”*

Tanmateix, com s'ha exposat, el criteri general serà el de l'anonimització de la informació. Per anonimització s'entén el tractament de dades que produeix la ruptura de la cadena d'identificació de l'afectat per a tots els actors de manera que les dades ja no es poden atribuir a una persona física identificada o identificable (considerant 26 RGPD). En aquest sentit, cal tenir present que, perquè l'anonimització pugui ser considerada suficient als efectes de la normativa de protecció de dades, aquesta s'ha d'efectuar de manera que s'elimini la informació que permeti identificar directa o indirectament les persones afectades.

A tal efecte no és suficient eliminar els elements que poden servir per identificar directament a una persona, el seu nom i cognoms, ni substituir aquests per inicials o l'ombrejat d'aquestes

dades, sinó que cal eliminar també aquelles altres referències que pugui contenir el text i que indirectament o a través del context permetin la seva identificació.

V

En el cas que la sol·licitud d'accés la formuli un regidor municipal cal tenir en consideració que la disposició addicional primera de l'LTC estableix que *“L'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial és regulat per llur normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta llei”*. Per tant, si la persona que sol·licita les sentències té la condició de regidor de l'Ajuntament serà d'aplicació el règim especial d'accés regulat en la legislació de règim local, fonamentalment, la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local (LRBRL) i el Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLMRLC) i supletòriament la normativa de transparència.

Convé assenyalar que aquesta Autoritat ha tingut ocasió d'analitzar en consultes anteriors el dret d'accés dels regidors a la informació de què disposa llur corporació, necessària per a l'exercici de les funcions que els corresponen (entre d'altres, en els dictàmens CNS 38/2010, CNS 13/2013, CNS 24/2015, CNS 80/2016, CNS 10/2017 o CNS 29/2018, disponibles al web <http://apdcat.gencat.cat>).

Tal com es desprèn d'aquests dictàmens, i als efectes que ara interessin, convé fer avinent que el dret d'accés a la informació municipal correspon als regidors i no al grup municipal. També que el reconeixement d'aquest dret és per a tots els membres de l'Ajuntament, per tant, independentment del fet que es trobin en l'equip de govern o bé en l'oposició.

Així, l'article 77 de la LRBRL estableix que *“todos los miembros de las Corporaciones locales tienen derecho a obtener del Alcalde o Presidente o de la Comisión de Gobierno cuantos antecedentes, datos o informaciones obren en poder de los servicios de la Corporación y resulten precisos para el desarrollo de su función. La solicitud de ejercicio del derecho recogido en el párrafo anterior habrá de ser resuelta motivadamente en los cinco días naturales siguientes a aquel en que se hubiese presentado.”*

En el mateix sentit es pronuncia el TRLMRLC en disposar, en el seu article 164.1, que *“tots els membres de les corporacions locals tenen dret a obtenir (...) tots les antecedents, les dades o les informacions que són en poder dels serveis de la corporació i són necessaris per al desenvolupament de la seva funció.”*

Ara bé, això no vol dir que aquest dret dels regidors sigui un dret absolut. Si entra en conflicte amb altres drets caldrà fer una ponderació dels diferents drets en joc, per tal de decidir quin ha de prevaldre i en quina mesura.

Assenyalar que les sol·licituds d'accés poden ser denegades quan concorri alguna de les circumstàncies previstes en els articles 164.3 del TRLMRLC i 8.1 del ROM. Però l'accés també podria denegar-se, atesa la naturalesa del dret a la protecció de dades (STC 292/2000), quan, amb independència que unes determinades dades puguin ser considerades íntimes o no, hi hagi altres circumstàncies concretes relacionades amb dades personals que ho justifiquin, com ara, especialment, que a la informació hi constin categories especials de dades o altres que

requereixin una especial protecció (dades relatives a menors, persones en situació de vulnerabilitat social, dades relatives a la comissió de delictes o infraccions administratives etc.).

D'acord amb el principi de minimització de dades, d'acord amb el qual *“los datos personales serán adecuados, pertinentes y limitados a lo necesario en relación con los fines para los que son tratados”* (article 5.1.c) RGPD).

Aquest principi implica, d'una banda, que l'accés a la informació municipal que inclogui determinades dades personals, sense consentiment dels afectats, ha de vincular-se necessàriament a l'exercici de les funcions que corresponguin en cada cas al regidor de què es tracti, en els termes previstos en la legislació de règim local.

L'aplicació del principi de minimització de dades implica que està justificat, exclusivament, el tractament de les dades imprescindibles per complir la finalitat. Per tant, això comporta fer, en cada cas concret, un exercici de ponderació per tal d'avaluar les implicacions que pot tenir, l'exercici del dret d'accés a informació dels regidors per als drets de les persones afectades.

L'Autoritat ve assenyalant, com elements a considerar a l'hora de dur a terme aquesta ponderació -la qual correspon a l'Ajuntament, com a responsable del tractament (article 4.7) RGPD)-, les dades personals que es contenen en la informació o documentació sol·licitada, la finalitat pretesa, els termes amb què es formuli la petició, els possibles subjectes afectats o altres circumstàncies del cas concret.

També ha vingut mantenint, i manté, especialment quan la informació conté dades íntimes o categories especials de dades, que no s'ha de descartar en alguns casos la possibilitat de donar la informació de forma anonimitzada, és a dir, sense fer referència a dades personals, si aquesta possibilitat no desvirtua la legítima finalitat que preveu l'LRBRL i la resta de normativa de règim local esmentada.

Aquesta possibilitat, que no s'exigeix amb caràcter general i que caldrà valorar en cada cas, podria ser pertinent en aquells casos en què es pugui donar resposta satisfactòria a la petició dels regidors sense incloure dades concretes que puguin identificar o fer identificables les persones físiques (considerant 26 RGPD).

En qualsevol cas, al regidor sol·licitant d'informació se li han de reconèixer, com a mínim, les mateixes garanties pel que fa a l'accés a la informació que a la resta de ciutadans que no tinguin aquesta condició de càrrec electe. Per tant, en el cas objecte de la consulta quan la sol·licitud d'accés a les sentències l'efectuï un regidor municipal, se'ls ha de reconèixer el dret a accedir a les dades dels jutges, magistrats, lletrats d'administració de justícia i d'empleats públics o càrrecs que hagin intervingut en el procediment del que porti causa la sentència, tal com ja hem exposat més amunt, pel que fa a la resta de ciutadans.

Respecte de la resta d'informació que contingui dades personals, caldrà fer una ponderació dels diferents drets en joc per tal d'avaluar les implicacions que pot tenir l'exercici del dret d'accés a la informació dels regidors, en el dret a la protecció de les dades personals de les persones afectades i, en definitiva, per tal de decidir quin ha de prevaldre i en quina mesura.

D'acord amb l'article 19.1 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local (LRBRL), el govern i l'administració municipal correspon a l'Ajuntament, - integrat per l'alcalde i els regidors-. Els regidors formen part de l'Ajuntament, i com a tals no són pròpiament un tercer "aliè" a la relació entre les persones físiques titulars de les dades i el propi Ajuntament i podran accedir a la informació que aquest tracti d'aquestes persones sempre que aquesta sigui necessària per al desenvolupament de les funcions i competències que tenen atribuïdes.

Cal tenir en compte que els càrrecs electes com a conseqüència de la seva integració en el ple municipal participen d'una actuació pública que es manifesta en una àmplia gamma d'assumptes concrets derivats de les funcions atribuïdes a aquest òrgan a l'article 22 de LRBRL, entre les quals, el control i la fiscalització dels òrgans de govern, la determinació dels recursos propis de caràcter tributari; l'aprovació i modificació dels pressupostos, i la disposició de despeses en matèria de la seva competència i l'aprovació dels comptes, així com l'exercici d'accions judicials i administratives i la defensa de la corporació, entre d'altres.

En l'exercici d'aquestes funcions que tenen encomanades no es pot descartar que pugui ser necessari que accedeixin a la informació relativa a l'altra part litigant o fins i tot a dades de terceres persones que puguin constar en les sentències sol·licitades, especialment quan es tracti de sentències en relació amb actes adoptats per òrgans dels quals formen part, o respecte dels quals l'ordenament preveu que n'han de ser informats (Decrets d'alcaldia).

Cal fer avinent que de la legislació de règim local i de la jurisprudència del Tribunal Suprem es desprèn que no cal exigir als regidors que, per accedir a la informació municipal, hagin d'explicar o fonamentar la finalitat de la seva petició, ja que la raó de la seva sol·licitud s'ha d'entendre implícita en l'exercici de les seves funcions com a regidors, als quals els correspon el control i fiscalització dels òrgans de govern de la corporació, tal i com s'explicita en l'article 22.2 a) de l'LRBRL.

Ara bé, interpretant les previsions de la legislació de règim local i la jurisprudència del Tribunal Suprem, en connexió amb l'RGPD i amb la necessitat de circumscriure l'accés a les dades personals al marc d'una finalitat legítima, podria ser convenient que els regidors, en fer la sol·licitud d'accés a la informació que contingui dades de caràcter personal, en aquest cas a una determinada sentència, concretin en relació amb quina finalitat sol·liciten aquest accés i/o els termes de la seva sol·licitud, per tal de facilitar la ponderació que l'Ajuntament, com a responsable, ha de realitzar per valorar la pertinença de l'accés a determinades dades personals, en base a l'esmentat principi de minimització de dades.

Escau recordar que sempre que l'accés dels regidors a dades personals s'efectuï per raó de les funcions que tenen encomanades aquests hauran de regir-se pel deure de reserva imposat per la normativa de règim local (article 164.6 TRLMRLC), i pel deure de confidencialitat imposat per la normativa de protecció de dades, (l'article 5.1.f) del RGPD i article 5 LOPDGDD).

VI

En relació amb l'última de les qüestions plantejades, cal tenir en consideració que els criteris exposats, des del punt de vista de la normativa de protecció de dades, són d'aplicació amb independència de la transcendència pública que les sentències puguin tenir.

Finalment, el DPD planteja que *“les pròpies sentències fan al·lusions a la normativa actual per prohibir la comunicació d’un document catalogat de reservat.”* Entenem que fa referència al text que inclouen les sentències següent: *“Los interesados quedan informados de que sus datos personales han sido incorporados al fichero de asuntos de esta Oficina Judicial, donde se conservarán con carácter de confidencial y únicamente para el cumplimiento de la labor que tiene encomendada, bajo la salvaguarda y responsabilidad de la misma, dónde serán tratados con la máxima diligencia. Quedan informados de que los datos contenidos en estos documentos son reservados o confidenciales, que el uso que pueda hacerse de los mismos debe quedar exclusivamente circunscrito al ámbito del proceso, que queda prohibida su transmisión o comunicación por cualquier medio o procedimiento y que deben ser tratados exclusivamente para los fines propios de la Administración de justicia, sin perjuicio de las responsabilidades civiles y penales que puedan derivarse de un uso ilegítimo de los mismos (Reglamento EU 2016/679 del Parlamento Europeo y del Consejo y Ley Orgánica 3/2018, de 6 de diciembre, de protección de datos personales y garantía de los derechos digitales)”*

Aquesta referència forma part del compliment de les obligacions d’informació a les parts sobre el tractament de les seves dades i sobre al caràcter reservat i confidencial de la informació que forma part del procés judicial que correspon efectuar a l’administració judicial, com a responsable del tractament, d’acord amb la Llei orgànica del poder judicial i la normativa de protecció de dades.

Ara bé, aquestes consideracions, no obstenen en cap cas l’aplicació de la normativa de transparència (LT i LTC) que resultarà exigible, en els termes exposats en aquest dictamen, quan una de les parts sigui una entitat sotmesa a les obligacions contingudes en la mateixa.

Conclusions

La normativa de protecció de dades no impedeix l’accés a les dades identificatives de jutges o magistrats ni dels empleats públics o càrrecs que hagessin intervingut en el procediment del que porti causa la sentència que constin en la mateixa.

D’acord amb la normativa de protecció de dades l’accés de la ciutadania en general a les sentències s’ha d’efectuar com a norma general amb la prèvia anonimització de les dades personals de les parts o d’altres terceres persones, així com de les dades identificatives de procuradors i advocats que han participat en el procés.

Els regidors tenen dret a accedir a la informació necessària per a l’exercici de les funcions que la legislació de règim local els atribueix. Això pot comportar que, després de fer una ponderació de les circumstàncies concurrents, puguin accedir a les dades personals contingudes en la sentència relatives a l’alta part litigant o d’altres terceres persones, especialment quan es tracti de sentències recaigudes en relació amb actes adoptats per òrgans dels quals formen part o dels quals n’han de ser informats. No obstant això, especialment quan es tracti d’informació íntima o que requereixi una especial protecció, es pot denegar el seu accés o, si escau, facilitar la informació de manera anonimitzada.

Barcelona, 28 d’abril de 2021